

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPERATIE KANGOEROE

Een tragikomedie in drie bedrijven

door

Rob Bracke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1167

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **NEGEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **OPEATIE KANGOEROE** op te voeren moet de naam van auteur **ROB BRACKE** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

DEKOR:

- Midden-fond bevindt zich de buitendeur, voorzien van een gleuf, waardoor post naar binnen kan geschoven worden.
- Jardinkant vóór is de keukendeur
- Naast de voordeur staat een stapel dagbladen en in de hoek fond-cour ligt een hoop oud papier (reklamebladen, enveloppes e.d.m.)
- Alle wanden en eventueel ook het plafond zijn behangen met dagbladen, kris kras door elkaar.
- Twee eenvoudige stoelen, links -en rechts-achter geplaatst en een strandzetel in het midden van de speelruimte, vormen het meubilair
- Ergens boven de zetel hangt een naakte gloeilamp die voor de spelers gemakkelijk bereikbaar moet zijn;
- Het geheel biedt een zéér armoedige aanblik. Men dient er wel voor te zorgen dat de voordeur met een sleutel of grendel kan worden afgesloten. Het geheel geeft de indruk in maanden geen dweil of stofzuiger te hebben gezien.
- Melemaal vooraan, links of rechts, staat een bureel of tafel met daarop een mikrofoon. Achter het meubel staat een bureelstoel; dit maakt géén deel uit van de woning van Cesar en Sabine en blijft bijgevolg liefst in het donker wanneer het niet gebruikt wordt.

OPERATIE KANGOEROE.

PERSONEN:

- SABINE DE RUDDER : Leeftijd, ongeveer 25 jaar. Ongehuwd. Steeds gekleed in jeansbroek en T-shirt. Haren onverzorgd. Geen make-up noch sieraden. Ze woont samen met haar vader:
- CESAR DE RUDDER : ongeveer 60 jaar oud en gescheiden. Ook hij is schamel gekleed en heeft een onverzorgd uiterlijk. Ondanks zijn armoedig bestaan, toch een optimist.
- BERT VAN HAUWE : Ongeveer 35 jaar. Ondergedoken terrorist, lid van het K.K.V.K. Hij woont tijdelijk bij Cesar en Sabine. Een sterke kerel, overtuigd kommunist en goed van hart.
- MARINA SANDERS : zowat 30 jaar. Leidster van een K.K.V.K.-cel. Onverzettelijk. Ze gaat voor een moord niet opzij. Ze is in feite dokter van beroep maar die kennis misbruikt ze meestal.
- SUZANNE VERBESSEL: Circa 50 jaar. Eveneens lid van het K.K.V.K. Een vitale vrouw echter niet zo "hard" als Marina. In dit gebeuren meer een achtergrondfiguur.
- DIRK (Diederik) : Postbode van ongeveer 25 jaar. Pas in dienst. Leert Sabine en Cesar toevallig kennen en is direct bereid om hen te helpen. Een goedhartige jongen die zijn goedheid echter duur zal betalen.
- JACQUES VIGNERON: Minister van landsverdediging; Een niet meer zo jonge, nogal gezette figuur. Goed voorkomen. Spreekt zeer beschaafd en is vriendelijk zoals alleen ministers dat kunnen zijn.
- MARILOU : Zijn echtgenote van om en bij de 45. Een knappe verschijning die haar man in alles volgt. Ook zij speelt in het verhaal een vrij onbelangrijke rol. Beschaafd en vriendelijk zoals alleen ministers-vrouwen dat kunnen zijn.
- JEAN VAN DEN BRANDE: Deurwaarder. Leeftijd onbepaald. Ietwat verlegen, onbeholpen figuur. Het tegengestelde van wat men van een deurwaarder zou verwachten. Wel keurig en verzorgd.
- NIEUWSLEZER : Deze rol kan eventueel gedubbeld worden door de postbode mits enkele uiterlijke wijzigingen.
- MILITAIR : Deze rol wordt best aan de "minister" overgelaten.
- ENKELE (minimum 5 à 6) FIGURANTEN

EERSTE BEDRIJF.

TAFEREEL I.

Als het doek opgaat ligt Bert in de zetel te slapen. Op de 2 stoelen zitten Sabine en Cesar eveneens te slapen. Sabine en Bert dragen een jeansbroek en T-shirt. Cesar draagt een versleten broek en pull.

Het toneel is zwak verlicht met 3 spots op de 3 figuren.

Na korte tijd ontwaakt Bert, zit rechtop, kijkt even rond en staat dan recht. Hij strekt zich even, draait dan de lamp een beetje dieper in. Het ganse decor wordt nu meer belicht. Beide anderen ontwaken eveneens. Alle drie geeuwen ze nog even na, Sabine strekt armen en benen en doet ook een paar "turnoefeningen". Cesar wrijft zich in de ogen en kijkt dan op zijn uurwerk.

BERT : (tot Sabine) Goeie morgen.

SABINE: (vermoeid) Morgen, Bert.

CESAR : Hoe laat is het ?

Bert : (draagt géén uurwerk) Hoe moet ik dat weten? Jij bent hier de enige die een uurwerk draagt.

CESAR : (kijkt nogmaals) Het staat stil. Zeker vergeten opwinden.

BERT : Je hoeft dat toch niet op te winden, Cesar. De batterij zal plat zijn.

SABINE: (met blik naar de brievenbus) Nog géén zeven uur.

CESAR : (tot Bert) Batterij?

BERT : Ja man, de batterij. Kan ik het helpen dat dat ding een slechte batterij heeft. Ik heb het maar pas eergisteren voor je meegebracht.

CESAR : (schudt even met het uurwerk, luistert eraan) Het werkt niet. Volgens jou is de batterij dus plat ?

BERT : Waarschijnlijk

SABINE: Wie wil er koffie ?

BERT : Voor mij wel.

SABINE : Jij ook, pa ?

CESAR : Ja, kind. En een nieuwe batterij, dat ik weet hoe laat het is.

SABINE : Koffie is geen probleem, nu nog niet. Batterijen, dat is wat anders.

(Er wordt een dagblad in de brievenbus geschoven)

BERT : (bemerkt het) Voilà, zeven uur. Het dagblad is er.

SABINE : Ik zet eerst koffie. (af, keuken)

CESAR : Staat er nieuws in het dagblad, Bert?

BERT : Volgens de titel wel. "Het Nieuwsblad" staat er op, dus ...
(Hij bekijkt vluchtig het dagblad en gooit het dan bovenop de stapel naast de deur. Er valt een overschrijvingsformulier uit) Inleveren, inleveren en nog eens inleveren... anders niets.

CESAR : (wijst naar de vloer) Er is iets uitgevallen.

BERT : (raapt het formulier op) Een overschrijving... (kijkt) 2755 fr...
Er hangt ook nog een briefje aan. (Leest) "Dit is het laatste dagblad dat ik breng. Nu niet betalen is gedaan met lezen. Ik stuur u de deurwaarder. U bent 6 maanden ten achter. Géén beleefde groeten. Uw dagbladverkoper, Roger. (Bert geeft het formulier en het briefje aan Cesar)

CESAR : (Verfrommelt beide papieren en gooit ze in de hoek, achter hem)
Laat die deurwaarder maar komen.... Alles is al weg. (even stil)
Maar brengt hij nu géén dagblad meer?

BERT : Blijkbaar niet. Je moet eerst betalen.

CESAR : Maar dan weten we zeker niet meer hoe laat het is.

BERT : De postbode komt toch om 8 uur? Of is die niet zo regelmatig als Roger?

CESAR : Je hebt gelijk. Dan kunnen we zelfs nog een uur langer slapen.
(pauze) Zeg eens, Bert, hoe lang denk jij hier nog te blijven?

BERT : Geen flauw idee. Tot ik weg kan. Ik zit hier toch goed.

CESAR : Je zit hier al een volle week "goed"

BERT : Zeur niet, Cesar, ik heb mijn eigen zetel meegebracht en er is toch plaats genoeg. Zodra de beroering rond onze laatste aanslag geluwd is, verdwijn ik.

CESAR : Maar waar zit de rest van je organisatie?

BERT : Bij vrienden... Meer verklap ik toch niet.

CESAR : Heb jij dan geen vrienden?

BERT : Niet bepaald, nee. Behalve jullie dan. Jullie zijn toch vrienden?
Ik help jullie toch ook zoveel ik kan?

CESAR : Jaja, natuurlijk.... Och ja, je zit niet op mijn teen hoor.

BERT : Dank je wel.

SABINE : (op uit keuken) Er is geen brood meer....

BERT :Ik breng wel brood mee.Wit of bruin?

SABINE: Wit.

CESAR : Bruin.

BERT : Eén wit en één bruin(tot Sabine alsof hij tot de winkeljuffrouw praat) Gesneden,graag,juffrouw.

CESAR :Wanneer ga je het halen?Ik heb honger.

BERT : Straks.Eerst een kop koffie.

SABINE :Ik moet nog één keer doorgieten,dan is hij klaar.

CESAR : "Klaar" zal hij zeker zijn.Ik kan er altijd dwars doorheen kijken zelfs al zijn mijn ogen niet meer zo best....

SABINE : Ik moet sparen op de koffie,pa.

BERT :Ik zal koffie meebrengen.Twee pakjes,meer kan ik niet verstoppen.

SABINE :(Heeft ondertussen het dagblad genomen.Ze leest)"Bankoverval: Buit om en bij de drie miljoen". Verdomme,Bert,die pakken tenminste direkt genoeg om goed van te kunnen leven.Da's wat anders dan twee broden en een halve kilo koffie..

BERT :Dat zijn specialisten en die zijn gewapend.

SABINE : Een wapen kan je overal krijgen.

BERT : Krijgen?

SABINE : Bij wijze van spreken..Is het mijn schuld dat ik geen werk vind, dat ik van de werklozensteun geschrapt ben en dat ik niets meer kan betalen?Is het mijn schuld dat deurwaarder Stelemans hier vóór tien dagen alles heeft buiten gehaald?De maatschappij heeft mij,heeft ons bestolen dus moeten wij dat ook maar doen.

BERT : Doe maar,Sabine,ik hou je niet tegen.

CESAR : Wat ben je van plan,Sabine?

SABINE :Och,eigenlijk niets,pa.Maar zo kan het ook niet verder.Het is vijf voor twaalf..

CESAR :(verwonderd) Hoezo?Het dagblad is er nog maar net en nu is het al vijf voor twaalf..

BERT :(lachend) Dat is een spreekwoord,Cesar.

CESAR : Bijlange niet.'t Zijn leugens.'t Is nog maar net zeven uur.

SABINE :Laat maar,pa.(tot Bert)Probeer ook ergens een uurwerk batterij te pakken te krijgen.Hij zal dan direkt weten hoe laat het is.

BERT :Misschien vind ik wel een nieuw uurwerk voor hem.Ik zal zien.

SABINE:(Naar de keukendeur)De koffie komt direkt.(af)

CESAR :(zodra Sabine weg is) Heb je een revolver nodig,Bert?

BERT :(Verbaasd) Waarom?Heb jij er een in je zak zitten,misschien?

CESAR : Nee...Maar ik kén iemand die er wél een heeft.

BERT :Denk jij dat hij die zomaar zal uitlenen?Wat zul je zeggen als hij je vraagt waarvoor die revolver moet dienen.

CESAR :Ik zeg gewoon:"Voor een bankoverval"

BERT :Dan krijg je hem zeker niet.

CESAR : 't Is toch een eerlijke vraag.En met eerlijkheid kun je veel bereiken.Kijk maar eens naar mij.Ik ben gans mijn leven eerlijk geweest en ze hebben mij eerlijk alles afgenomen.

BERT :(lacht)Eerlijk duurt het langst.

CESAR :Maar armoe duurt nog langer.Nee ernstig,Bert.Ik heb die kerel gisteren ontmoet tijdens mijn wandeling.Hij was net ontslagen uit de gevangenis,vertelde hij.Hij gaat nu wraak nemen op het systeem dat hem onschuldig veroordeelde.Hij ging zich nog gisteren een wapen aanschaffen.

BERT : Mooie vrienden leer jij kennen....Een ex-gevangene.Waarvoor heeft hij gezeten?

CESAR : Dat heeft hij niet gezegd.Hij zei alleen dat hij onschuldig veroordeeld was .Door zijn eigen baas dan nog wel...

BERT : Hoezo?

CESAR : 't Was een ex-politieagent,vandaar....

SABINE :(op uit de keuken met een koffiekkan en drie tassen) De koffie is er.(Ze zet de drie tassen op de stoel,jardin,schenkt in.Ze geeft beide anderen een tas,zet de koffiekkan op de grond en gaat zelf,met de derde tas in de hand op de stoel zitten.Onder-tussen gaat het gesprek verder)

BERT : (lacht)Hij was al lang van de stiel dan.....

CESAR :Bijlange niet.Hij was onschuldig,zei hij.

BERT :Dat zeggen ze allemaal.Ik zal óók zeggen dat ik onschuldig ben als ze me ooit te pakken krijgen...

CESAR :Jij krijgt immers geen proces.

BERT : Oh nee?

CESAR :Ze zullen je niet veroordelen maar vierendelen.Wegens je terroristische daden....

SABINE :Terroristische,pa.

CESAR :Juist,ja.Terristische daden.Zeg Bert,waarom doe je dat?

BERT :(overtuigend)Omdat ik een verdomde hekel heb aan de hele rotmaatschappij,aan het kapitaal,de politiekers,de kerk en alle andere rotzooi.....

SABINE :Dat moet je hem niet uitleggen,Bert.Pa begrijpt dat toch niet.

BERT : Hij was toch óók in het verzet?

CESAR :(glundert) Het verzet.Dat waren tijden,man.Wij hebben de moffen nogal wat last verkocht.Als ik daarover begin.....

SABINE : (onderbreekt hem) Niet nodig, pa, dat heb je de laatste dagen al uitgebreid genoeg gedaan...

CESAR : (heeft ondertussen van zijn koffie geproefd) Verdomme, slappe kost, die koffie.

BERT : Nog altijd beter dan géén koffie.

SABINE : (tot Bert) Hoe lang blijf je nog hier, Bert?

BERT : Tot ze ons niet meer zo hard zoeken.

SABINE : Ik begrijp niet hoe jij nog op straat durft te komen.

BERT : Mijn vermomming werkt uitstekend.

SABINE : Maar dan is er toch ook geen enkel gevaar, vanwege de politie, bedoel ik.

BERT : Luister eens, meisje. Ik heb geen zin om gansen dagen met die rotpruik en die bril op mijn gezicht te lopen. Hier kan ik mezelf zijn, zonder vermomming. Daarbij teer ik toch niet op jullie zweet. Ik zorg regelmatig voor eten en drinken. Bovendien zal niemand ooit vermoeden dat ik hier ben. Hier komt nooit bezoek.

CESAR : Wacht maar tot de deurwaarder komt.

SABINE : (Verwonderd) Wie stuurt ons nu de deurwaarder ?

CESAR : De dagbladverkoper.

SABINE : Roger ??

CESAR : Ja.

SABINE : De smeerlap.

BERT : (Droog) 2755 Frank....

SABINE : Zoveel al ?

BERT : Dat beweert hij toch. Ik heb er geen flauw vermoeden van.

SABINE : Och, het is best mogelijk. Ik heb er ook geen flauw idee van.

CESAR : (Tot Bert) Jammer dat jij geen echte gangster bent. Alleen maar terrotoerist.

BERT : (antwoord niet, trekt even zijn schouders op. Stilte)

SABINE : (Voor zich uit) Misschien doe ik het zelf....

CESAR : Wat ?

BERT : Wat ??

SABINE : Een overval.

CESAR : Een overval.... Goed idee. Ik kan je wel aan een revolver helpen. Ik heb gisteren iemand.....

BERT : (snel) Vergeet dat, Sabine. Zo eenvoudig is dat niet. Je hebt niet genoeg aan een wapen. Je moet ook een auto hebben.

CESAR : (Nog steeds enthousiast) Die kun je stelen.. Wij, in het verzet..

SABINE : (Kort) Laat dat verzet, pa... (Tot Bert) Je hebt gelijk, Bert. Ik denk trouwens toch dat ik het niet zou durven.

BERT : Dat denk ik ook. Zet het uit je hoofd. Er zijn andere middelen.

CESAR : Zoals ???

(Er wordt geklopt. Bert schrikt. Hij kijkt even naar Sabine en verdwijnt dan snel in de keuken. Als de deur achter hem dicht is geeft Sabine, met een veelbetekenende blik, *het dagblad aan Cesar en roept:*)

SABINE : Wie daar ?

DIRK : (Buiten) De postbode.

SABINE : Moet u binnen zijn? Stop de post maar in de bus.

DIRK : (als voor) Meneer De Rudder moet iets aftekenen.

CESAR : (Tot Sabine, zacht) Wat zou dat kunnen zijn ?

SABINE : (Haalt de schouders op) O.K. (Ze gaat naar de deur, draait de sleutel om. Opent de deur) Kom binnen.

DIRK : (Komt binnen. Sabine doet de deur dicht. Dirk kijkt zéér verwonderd rond; hij heeft een briefomslag in de hand. Zegt niets)

CESAR : (Kucht even)

DIRK : (Schrikt op) Euh....Meneer De Rudder ??

CESAR : Dat ben ik. Wat is er?

DIRK : (Toont de enveloppe) Dit hier...Het komt van het ministerie...

SABINE : (Ongelovig) Het ministerie ??

DIRK : ...van landsverdediging....

CESAR : (Lacooniek) Moet ik soldaat worden? (Hij gooit het dagblad op de grond)

DIRK : (Ernstig) Geen idee, meneer. Het is echter een aangetekend schrijven en dus moet u even aftekenen voor ontvangst. (gaat naar Cesar)

CESAR : Geen probleem. Geef maar hier.

DIRK : (Reikt de brief aan. Neemt dan een boekje uit zijn zak én een pen. Hij houdt het boekje voor Cesar. Wijst.) Hier even tekenen meneer De Rudder. Alstublieft.

CESAR : (Doet het) Voila, je bent bedankt.

DIRK : (Stopt het boekje en zijn pen weg) Graag gedaan, meneer De Rudder. Tot ziens....euh.....(Gaat naar de deur en kijkt nogmaals verwonderd rond)

SABINE : Wat vindt u van ons behang, postbode ?

DIRK : (Bekijkt haar even vreemd) Wel ..eh..origineel....hé....(kijkt op zijn uurwerk) Maar nu moet ik gaan. Dag...eh...mevrouw, meneer....Tot ziens....

CESAR : (Maakte intussen de briefomslag open. Haalt de brief er uit. Bekijkt hem even van dichtbij, dan van ver en reikt hem dan aan Sabine) Sabine, wat staat er in? Ik heb mijn bril niet op.

SABINE : (Tot de weggaande postbode) Dag, meneer. We zijn altijd al erg origineel geweest, hoor. We worden met de dag origineler....
(Ze laat de postbode buiten. Deze verdwijnt snel. Ze sluit de deur en gaat dan bij Cesar) Laat even zien. (Ze leest)

CESAR : (Onmiddellijk) Wel, wat staat er in ?

SABINE : Een ogenblikje, pa. (Ze leest nog even verder. Op haar gezicht verschijnt een glimlachje) Je krijgt een medaille, pa.

CESAR : (Verwonderd) Een medaille??? Waarvoor? Waar heb ik dat verdiend?

SABINE : (Met een fijn lachje) Voor je werk in het verzet.... Het dossier was even verloren geraakt. Ze zijn er pas nu achter gekomen dat jij actief aan het verzet hebt deelgenomen. Daarvoor krijg je nu een medaille....

CESAR : Ik moet ze niet hebben. (Korte pauze) Krijg ik geld ook?

SABINE : Daarover wordt in de brief niets vermeld. (Leest) De medaille zal u, door de minister van landsverdediging, persoonlijk worden overhandigd op vrijdag 21 dezer, om elf uur stipt, op het kabinet van de minister.....

CESAR : (Haar onderbrekend) Waar is dat ??

SABINE : ; In Brussel, natuurlijk. Ken jij iets officieels wat niét in Brussel is?

CESAR : (Negeert de vraag) In Brussel ? (Kordaat) Dat hij zijn medaille houdt. Ik ga daarvoor niet naar Brussel. Hoe zou ik daar trouwens moeten geraken? Ik bezit geen halve frank meer. Hij kan mijn medaille zélf brengen ofwel ze inslikken.....

SABINE : (Aan de keukendeur) Bert...

BERT : (uit de keuken) Ja ?

SABINE : Kom maar, de postbode is weg.

BERT : (Opent de deur)

SABINE : Pa krijgt een medaille....

BERT : (Komt binnen. Hij heeft een pruik en een bril in de hand) Een medaille? Waarvoor?

SABINE : (Op kwasi-officiële toon) "Voor bewezen diensten in het verzet."

BERT : (Lacht) Voor zijn terroristische activiteiten? Dat zie ik mij nooit gebeuren.....

CESAR : Ik moet ze niet hebben. Zéker niet als ik er naar Brussel om moet gaan. Hij kan ze zelf brengen.

BERT : Wie ??

CESAR : De minister van landsbevrediging.....

SABINE : (lacht) Verdédiging, pa.....

BERT : (Lacht even mee, dan plots ernstig) Maar wacht eens even... Verdomme.... Dat is hét .Een gouden inval van Cesar.

CESAR : (Droog) Daar sta ik bekend om. Wat bedoel je ?

BERT : De minister móét hierheen komen en dan....

SABINE : (Vlug) Halt, Bert, halt. Ik weet al waar je heen wilt. Hier, in mijn huis, gebeuren géén terroristische aanslagen. Begrepen?

CESAR : Ah nee, dat moet ik ook niet weten. (tot Bert) Wat ben je van plan, Bert?

BERT : We.... ik bedoel..... IK ontvoer de minister en eis een hoog losgeld. Daarmee kan onze organisatie weer geruime tijd verder werken. (Als Sabine wil protesteren) En ik schenk jullie ook een deel van de koek, uit dankbaarheid.

SABINE : (Nog lang niet overtuigd) En hoé dacht jij dat uit te voeren? Je denkt toch zeker niet dat de minister naar hier zàl komen? En zélfs àls we hem naar hier zouden krijgen dan komt hij zeker niet alleen. Die brengt wel lijfwachten of politie mee, zo goed als zeker.

BERT : Ik ben toch ook niet alleen. Ik heb vrienden.

SABINE : Zet het uit je hoofd, Bert. Het is gekkenwerk en het lost niets op.

BERT : Als je niets doet wordt er ook niets opgelost. Het is bovendien een vette buit. Stel je voor, de minister van landsverdediging.. die is natuurlijk waardevol voor de regering. Verdomme, Sabine, ik doe het. Ik neem direkt kontakt op met de organisatie. Cesar, zorg jij dat die minister naar hier komt.

CESAR : Jij hebt goed praten.... Ik mag het zware werk opknappen. Hoe zou ik hem naar hier kunnen krijgen, dacht je?

BERT : Zeg of schrijf dat je kreupel bent en blind en doof en dat je absoluut niet naar Brussel kunt komen. Maar sméék de minister om je medaille.... Zet er ook bij dat je er aan houdt dat de minister zélf komt. Dat het je een grote eer zal zijn, als oud-ver-

zetstrijder, hem te ontmoeten. Maar vooral benadrukken dat hij alléén moet komen want dat je géén plaats hebt om een gans stel hoge heren te ontvangen.

CESAR : Ik zal hem niet horen of zien.....

BERT : (Verwonderd) Hoezo ??

CESAR : Ik ben toch doof en blind ?

BERT : (Lacht) Goed zo, Cesar, je speelt al perfekt mee. (Zeer enthousiast) Komaan, Sabine, jij schrijft de brief naar het ministerie. Ik zal je de tekst dikteren. Ik zorg voor briefpapier en enveloppe. (Zet intussen zijn pruik en bril op) We moeten dadelijk aan de slag... de slag van mijn leven. (Gaat naar de buitendeur)

CESAR : Vergeet vooral ons brood niet...

SABINE : En de koffie.

BERT : Jaja, komt in orde. Heb je een stylo?

SABINE : Waarschijnlijk wel. (Zucht) Denk er nog eens goed over na, Bert. En onthou goed dat ik er niets mee wil te maken hebben.

BERT : Kom, kom, Sabine. Het loopt allemaal wel goed af. Er is voor jou toch geen enkel risico. Je moet enkel maar een brief schrijven in naam van je vader. Dat is jouw werk in deze verzetsdaad. (Af)

CESAR : Het verzet.... Dat waren tijden.... Wij, met onze groep, wij hebben nog.....

SABINE : Schei er mee uit, pa. Dat is lang geleden en voorbij. We leven nu.

CESAR : Ja, maar hoe ? We hebben geen nagel om ons gat te krabben maarwe leven.... dat is juist. (Hij neemt het dagblad en bladert er verstrooid in)

SABINE : Het betert wel.....

CESAR : Na die ontvoering zullen we geld hebben, Sabine.

SABINE : Als het lukt, ja...

CESAR : Dat kan toch lukken? Er gebeurt zoveel wat nooit uitkomt.. Zó goed is onze politie nu ook weer niet.

SABINE : (Lacht zwak) Gelukkig maar. Zo blijft er toch een kleine kans op welslagen.

CESAR : Waarom zou Bert zoiets eigenlijk doen? Toch niet alleen om het geld?

SABINE : Weet ik veel. Hij is blijkbaar niet akkoord met onze samenleving. Ik ook niet maar hij is er waarschijnlijk compleet gek bij..... (Er wordt post binnengeschoven. Sabine snel naar de deur. Opent de deur, roept:) Hey, postbode, kom eens even hier. (Ze komt weer binnen en laat de deur open. Ze raapt de post op en gooit alles in de hoek. Even later komt Dirk binnen)

DIRK : Sorry, hoor.... Ik had de overige post daarnet vergeten afgeven. Door dat aangetekend schrijven had ik er helemaal niet meer aan gedacht.

SABINE : Dat is niet belangrijk. Zeg eens, hoe lang doet u hier al dienst ?

DIRK : Sedert eergisteren pas. Ik ken hier nog niemand, behalve jullie dan een beetje....

SABINE : U weet dus niet dat mijn vader doof en blind is?

CESAR : (Vouwt stilletjes de krant dicht. Dirk staart hem ongelovig aan. Cesar slaat dan plots met de krant naar zijn hoofd) Verdorde vliegen.....Weg...weg...

DIRK : Oh ja? Eh...Ik bedoel.....hé, dat is treurig....Maar eh.... daarnet...met dat aangetekend schrijven hoorde hij me toch? Enne...hij heeft toch zélf afgetekend ?

SABINE : Hij heeft heldere momenten....Ik bedoel dat hij soms wel een beetje hoort....zeker vreemde stemmen...enne...tekenen doet hij, om zo te zeggen, blindelings.

DIRK : Ach zo, ja verdorie. Dat is ook niet gemakkelijk, zeker eh.. mevrouw....

SABINE : Juffrouw.....

DIRK : Oh..eh...ja..juffrouw, bedoel ik. Zo'n blinde en dove man in

huis....dat geeft toch wel veel problemen?

CESAR : (slaat regelmatig naar vermeende vliegen)

SABINE : Dat valt best mee,hij is niet lastig

CESAR : (Staat op,legt het dagblad neer en gaat,tastend, naar de beide anderen.Dirk,die ziet dat Cesar recht op hem afkomt,wil opzijaan doch Sabine houdt hem tegen bij de arm.Cesar raakt met zijn hand de postbode aan en vraagt:) Wie is dat,Sabine?

SABINE : (Vrij luid) De postbode.

CESAR : Sabine,wie is dat ??

DIRK : (Ook met enige stemverheffing) Ik ben de postbode,meneer.

CESAR : Wat zeg je,Sabine ?

SABINE : (Geeft geen antwoord.Ze neemt Cesar's hand en laat hem voelen aan de openstaande brieven tas van de postbode)

CESAR : (Voelt even aan alle kanten) Is dat een kangoeroe,Sabine ?

SABINE : (lacht,neemt Cesar bij de hand en leidt hem terug naar zijn plaats.Cesar zit neer.Sabine geeft hem het dagblad opnieuw in de hand.Tot Dirk:) Sorry,hoor.

DIRK : (lichtjes nerveus) Oh,'t is niet erg hoor.Ik vind het zelfs een goeie grap.Dat moet ik aan de postmeester vertellen.

SABINE : (Snel) Liever niet....Mijn vader wordt alpenoeg over de tong gehaald.Iedereen weet dat wij onze huur niet kunnen betalen... dat we overal in de schuld staan....maar niemand doet iets voor ons....U zult het allicht ook al horen vertellen hebben.

DIRK : Nee,helemaal niet.Ik ben niet van hier,ziet u, ik weet nog bijna niets van de wijk waar ik dienst doe.Echt hoor,ik wist niet dat u zo in armoe leefde.....

SABINE : Och ja,laat maar,ik geloof u best.Maar hou dit voorval vooral voor u.

DIRK : Daar mag u vast op rekenen ,juffrouw.Dan ga ik nu maar.(Hij wil weggaan,bedenkt zich)Maar eh...waarvoor heeft u mij eigenlijk